

De oorzaken van de verschillen in het karakter der mensen

Vraag: Hoeveel soorten karakter heeft de mens en wat is bij de mensen de oorzaak van verschillen en verscheidenheid?

Antwoord: Hij heeft het ingeboren karakter, het overgeërfde karakter en het aangeleerde karakter dat met opvoeding verkregen wordt. Met betrekking tot het ingeboren karakter, alhoewel de goddelijke schepping louter goed is, komt toch de verscheidenheid van de natuurlijke eigenschappen van de mens voort uit graduele verschillen; alle zijn uitstekend, maar ze zijn dit in mindere of meerdere mate, al naar gelang de graad. Dus de gehele mensheid bezit intelligentie en bekwaamheden, maar de intelligentie, de bekwaamheid en de waardigheid van mensen verschilt. Dit is duidelijk.

Neem bijvoorbeeld een aantal kinderen uit één gezin, uit één plaats, van één school, die les krijgen van één leraar, grootgebracht met hetzelfde voedsel, in hetzelfde klimaat, in dezelfde kleding en dezelfde lessen bestuderend — dan is het zeker dat er onder deze kinderen een aantal goed kan leren, anderen middelmatig begaafd zijn en weer anderen dom. Het is dan ook duidelijk dat er in het oorspronkelijke karakter een verschil in graad bestaat en verschil in waardigheid en bekwaamheid. Dit verschil houdt geen goed of kwaad in, maar is eenvoudig een gradueel verschil. De één bezit de hoogste graad, de ander de middelste graad en weer een ander de laagste graad. Dus de mens bestaat, het dier, de plant en het mineraal bestaan ook — maar de graad van deze vier bestaansvormen verschilt. Wat een verschil tussen het bestaan van de mens en dat van het dier! Toch zijn beide vormen van bestaan. Het is duidelijk dat er in het bestaan graduele verschillen zijn. Het verschil in overgeërfde eigenschappen ontstaat ook door een zwak of sterk gestel; dat wil zeggen, als twee ouders zwak zijn, zijn de kinderen zwak, als ze sterk zijn, zijn de kinderen sterk. Zo heeft ook zuiverheid van bloed een grote invloed, want de zuivere kiem is als de superieure stam welke in planten en dieren aanwezig is. U ziet bijvoorbeeld dat kinderen geboren uit een zwakke en slappe vader en moeder van nature een zwak gestel en zwakke zenuwen hebben, zij lijden aan lichamelijke of geestelijke kwalen en bezitten geen geduld, weerstand, besluitvaardigheid of doorzettingsvermogen en zijn haastig, want de kinderen erven de zwakheid en slapte van hun ouders.

Afgezien hiervan wordt aan sommige families en sommige generaties een bijzondere zegening verleend. Zo is er een bijzondere zegening dat uit de afstammelingen van Abraham alle profeten van de kinderen Israëls gekomen zijn. Dit is een zegening die God aan dit geslacht heeft verleend: aan Mozes uit Zijn vader en moeder, aan Christus uit de lijn van Zijn moeder, ook aan Mohammed en de Báb en aan alle Profeten en de heilige Manifestaties Israëls. De gezegende Schoonheid is eveneens een rechtstreekse afstammeling van Abraham, want Abraham had behalve Ismaël en Izaäk nog andere zonen die in die dagen naar Perzië en Afghanistan trokken en de Gezegende Schoonheid is een van hun afstammelingen.

Vandaar is duidelijk dat er ook een overgeërfd karakter bestaat en wel in die mate dat, als de karakters niet met hun oorsprong overeenkomen, de leden van de familie, alhoewel zij lichamen tot dat geslacht behoren, geestelijk niet als zodanig worden beschouwd, zoals Kanaän⁹⁶, die niet tot het geslacht van Noach gerekend wordt.

Maar het verschil in eigenschappen met betrekking tot beschaving is erg groot, want de opvoeding heeft grote invloed. Door opvoeding krijgt de onwetende kennis, wordt de laffe dapper, door de goede verzorging wordt de kromme tak recht, worden de zure, bittere vruchten uit de bergen en bossen zoet en smakelijk en wordt de vijfbladige bloem honderdbladvig. Door opvoeding worden onbeschaafde volken beschaafd en worden zelfs dieren tam. Opvoeding moet als zeer belangrijk

96 Vgl. Genesis 9 : 25.

worden beschouwd, daar ziekten in de wereld van de lichamen uiterst besmettelijk zijn, zo zijn evenzo eigenschappen van geest en hart uiterst besmettelijk. Van opvoeding gaat een universele invloed uit en de erdoor veroorzaakte verschillen zijn erg groot.

Misschien zal er iemand opmerken dat, aangezien de bekwaamheid en de waardigheid van mensen verschillen, daarom het verschil in bekwaamheid zeker het verschil in karakter⁹⁷ veroorzaakt.

Maar dat is niet zo, want er bestaan twee soorten bekwaamheid, natuurlijke bekwaamheid en aangeleerde bekwaamheid. De eerste, die door God is geschapen, is alleen maar goed — in Gods schepping bestaat geen kwaad, maar de aangeleerde bekwaamheid is de oorzaak geworden van het kwaad.

God heeft bijvoorbeeld alle mensen zo geschapen en heeft hun zo'n gestel en zulke vermogens gegeven dat zij baat vinden bij suiker en honing en vergif hen schaadt en aantast. Deze aard en dit gestel is ingeboren en God heeft het in gelijke mate aan de gehele mensheid gegeven. Maar de mens begint zich beetje bij beetje aan vergif te gewennen door elke dag een kleine hoeveelheid te nemen en deze langzamerhand te vergroten, totdat hij het punt bereikt dat hij geen dag zonder een gram opium kan. De natuurlijke vermogens worden zodoende geheel verstoord. Neem waar hoe de natuurlijke vermogens en het gestel kunnen veranderen, totdat ze door andere gewoontes en training volkomen worden verstoord. Men heeft geen kritiek op de slechte mensen vanwege hun ingeboren capaciteiten en aard, maar veeleer op hun aangeleerde capaciteiten en aard.

In de schepping bestaat geen kwaad, alles is goed. Bepaalde eigenschappen en karakters die bij sommige mensen ingeboren zijn en ogenschijnlijk laakbaar, zijn dit niet werkelijk. Vanaf het begin zijn leven kunt u bijvoorbeeld bij een zuigeling de tekenen zien van gulzigheid, van woede en van humeur. Dan, kan men wel zeggen, zijn goed en kwaad ingeboren in de werkelijkheid van de mens en dit is in strijd met de zuivere goedheid van de natuur en schepping. Het antwoord hierop is dat gulzigheid, wat verlangen naar meer is, een prijzenswaardige eigenschap is, mits ze op passende wijze wordt gebruikt. Als dus iemand het verlangen heeft om wetenschap en kennis te verwerven, om mededogend, edelmoedig en rechtvaardig te worden, is dit zeer prijzenswaardig. Als hij zijn woede en toorn aanwendt tegen de bloeddorstige tirannen die zijn als verscheurende dieren, is dit zeer prijzenswaardig, maar als hij deze eigenschappen niet op een juiste wijze gebruikt, zijn ze afkeurenswaardig.

Dan is het duidelijk dat er in de schepping en de natuur helemaal geen kwaad bestaat, maar als de natuurlijke eigenschappen van de mens op een ongeoorloofde wijze wordt gebruikt, zijn ze afkeurenswaardig. Als dus een rijk en edelmoedig mens een som geld aan een arme man geeft voor diens levensbehoeften en als de arme man die geldsom aan ongeoorloofde dingen uitgeeft, is dit afkeurenswaardig. Het is ook zo met alle natuurlijke eigenschappen van de mens die zijn levenskapitaal vormen; als ze op een ongeoorloofde wijze worden gebruikt en ontwikkeld, worden ze afkeurenswaardig. Daarom is het duidelijk dat de schepping louter goed is. Bedenk dat de ergste en meest afschuwelijke eigenschap die ten grondslag ligt aan alle kwaad, liegen is. Men kan zich geen erger of laakbaarder eigenschap voorstellen, ze is de verwoester van alle menselijke volmaaktheden en de oorzaak van ontelbare ondeugden. Er bestaat geen kwalijker karaktereigenschap dan deze, ze vormt de grondslag van alle kwaad. Niettegenstaande dit alles, als een dokter een zieke troost met de woorden, "God zij dank voelt u zich beter en bestaat er hoop op uw herstel," kunnen deze woorden, hoewel ze niet met de waarheid overeenstemmen, toch de troost voor de patiënt betekenen en het keerpunt van de ziekte. Dit is niet afkeurenswaardig.

Deze vraag is nu duidelijk toegelicht. Gegroet!

97 D.w.z. daarom kan men iemand zijn karakter niet verwijten.